

NOVÝ Slováček

zs.boskovice.cz/zs3/

leden 2008

číslo 09

TÉMA: MÁME TU NOVÝ ROK

Ale nejdříve malé ohlédnutí za tím uplynulým...

VÁNOČNÍ KONCERT

V úterý 11. 12. 2007 ve 12 hodin jsme šli na vánoční koncert do Sokolovny.

Vystoupily zde 4 pěvecké sbory. Koncert se školám tento rok opravdu moc nepovedl. Žáci sice zpívali pěkně, to ano, ale zpívali tam písně, které se Vánoce moc netýkaly. Moc se mi nelíbilo, že žáci stáli dole pod podiem, kde jsme na ně moc neviděli. Dívky a chlapi nebyli vůbec oblečeni tak, jak by měli. Rifle a růžová mikina, jakou měla na sobě např. jedna dívka, se na koncert opravdu moc nehodilo. Hudbě sice moc nerozumím a vlastně se o ni ani nějak zvlášť nezajímám, ale vánoční koncert má navodit příjemnou vánoční atmosféru a to se tento rok opravdu nestalo. Koncert se mi celkově nelíbil, dokonce si myslím, že to byl nejhorší koncert, na kterém jsme byli.

Hana Dvořáková, 9. G

Letošní koncert se mi hodně líbil. Zaujal mě výběr některých písniček, třeba části různých mší. Ze sborů se mi nejvíc líbil sbor Střední pedagogické školy, protože měli zajímavé písničky a hrálo s nimi nejvíc nástrojů. Taky se mi líbil sbor z gymnázia, který dokázal zazpívat většinu koled bez hudebního doprovodu. Na tento koncert bych šla ráda ještě jednou.

Eva Holubová, 9. G

VÁNOČNÍ JARMARK

Dne 14. 12. 2007 jsme šli jako každý rok na vánoční jarmark.

Byli jsme tam o něco déle, protože se u nás prostřídaly paní učitelky. Už když jsem přicházeli na jarmark, ucítili jsme atmosféru Vánoc. Sice tentokrát beze sněhu, ale byla tam :-). Protože byla celkem velká „kosa“, dali jsme si horkou, ba přímo vařící čokoládu, která nás opravdu rozeřádala. Když jsme se prodírali davem mezi různými stánky, zlákala nás vůně vařené kukuřice, neodolali jsme. Byla opravdu vynikající. I teď bych si dala. Myslím si, že tento jarmark, vlastně pro nás už poslední na ZŠ, byl povedený.

Anna Kočmanová ml., 9. H

ZVONKOHRA

Před vánočními prázdninami děti vždy vytváří různé vánoční ozdoby a přání. Ve 4. D však žáci zašli ještě dál.

V rámci pracovních činností se čtvřáčci snažili sestrojít pod vedením paní učitelky Anny Kocmanové zvonkohru. Využili k tomu různé pracovní materiály. Aby byl výsledek opravdu dokonalý, jako

zvonečky na této zvonkohře posloužily malé květináčky. Ty pak děti zavěsily na provázky o různých délkách a uvázaly je na dřevěnou tyčku. A výsledek? Posuďte sami.

Pavla Živná

Jak se nám pracovalo:

Tuto práci jsme dělaly s oblibou a ostatní děti z naší třídy - doufáme - také. Je nám sice líto, že tuto práci nedělali úplně všichni, ale ti, kteří ji dělali, z toho mají určitě velký požitek. A doma velkou pochvalu.

Bára Staňková, Klára Kučerová, 4. D

VÁNOČNÍ ROZHOVORY

V prosinci si třída 7. F pod vedením paní učitelky Pavly Živné připravila několik vánočně laděných rozhovorů se zaměstnanci školy. Pokud chcete vědět, jak dotázaní slaví Vánoce a silvestr, jaké dárky jim udělají radost apod., čtěte dál.

Anna Kocmanová:

Jaké zvyky na Vánoce dodržujete? - Rozkrajujeme jablko a pouštíme koledy, chodíme na půlnoční mši.

S kým slavíte Vánoce? - S dcerou, s rodiči, s rodinou bratra a s přítelem.

Petr Ondruch:

Kolik druhů cukroví pečete? - Já nepeču, ale mamka peče 10 druhů – linecké, rohlíčky, vínové cukroví, atd.

Jaký si myslíte, že mají smysl Vánoce? - Upevňování vztahů.

Michal Gebel:

Co byste chtěl objevit pod stromečkem? - Nemám žádné zvláštní přání.

Alena Sedláková:

Jaký jste dostala nejkrásnější dárek? - Dostala jsem 21. 12. dceru.

Pavla Živná:

Co byste si přála na Vánoce od Ježíška? - Asi to bude znít jako fráze, ale nejvíce chci opravdu zdraví a lásku. A jako zabalený dárek jsem ráda za všechno, když je to darované z lásky.

Alena Nečasová:

Co děláte na Vánoce? - Zdobím byt, stromeček, balím dárky, také uklízím, pečů cukroví. Sleduji v televizi pohádky a příběhy o Ježíši Kristovi – jeho narození, životě a učení.

Světlana Hrdličková:

Jaký byl váš nejzajímavější silvestr? Na horách.
Jakou pohádku máte o Vánocích nejraději? Určitě Tři oříšky pro Popelku.

Hana Klosová:

Kdo u vás rozdává dárky? - Když rozdává nejmladší z rodiny poslední dárek, nejstarší z rodiny řekne: „A je po Vánocích.“

Ivana Halouzková:

Jaký jste dostala nejhezčí dárek za svůj život? - Ve 13 letech brusle a bílé boty.

Stanislav Tesař:

Které vánoční zvyky dodržujete každý rok? - Stromeček, kapr, pouštění lodiček, krájení jablíček, atd.

Eva Tichá:

S kým slavíte Vánoce? - S rodinou a blízkými.
Jaký máte stromeček? - Stříbrný smrk.

Dana Fidlerová:

Jak se vám líbily minulé Vánoce? - Každé Vánoce mám moc ráda.

Pavlína Pulcová:

Jaká je vaše nejoblíbenější vánoční pohádka? - Popelka.

Školník Luděk Martínek:

Co se vám nejvíce líbí na Vánocích? - Že vládne vánoční atmosféra a celá rodina se sejde.

BESEDA NA MĚŮ BOSKOVICE

Dne 14. 12. 2007 jsme šli se třídou 6. E na Městský úřad v Boskovicích. Na besedu jsme si vyšli s paní učitelkou Pavlou Živnou. Paní učitelka si pro nás tuto akci naplánovala v rámci projektu Hra na město a také proto, abychom se mohli učit o odborech a abychom věděli, k čemu vůbec slouží budova městského úřadu.

Přivítala nás paní místostarostka, která se jmenuje ing. Jaromíra Vítková. Napřed nás zavedla do zasedací místnosti. Sedli jsme si ke stolům a paní místostarostka inženýrka Jaromíra Vítková nám ukazovala na počítači zajímavosti o Boskovicích. Pak nás fotografoval pan Parma a potom nás provázela dalšími místnostmi paní Sedláková z odboru školství.

Zdeněk Král, Josef Procházka, 6. E

Mohli jsme se paní místostarostky zeptat na cokoli. Spolužák se zeptal, jestli někde v Boskovicích bude stát velký obchodní dům. Na otázku nám paní Vítková odpověděla, že za nemocnicí se do budoucna jeden postaví.

Nakonec nás paní učitelka poprosila, abychom předali jako poděkování paní místostarostce krásnou kytičku. Myslím, že se jí moc líbila.

Kristýna Klíčová, 6. E

Filip Hrouza, 6. E

Hra na město pokračuje...

Dne 11. ledna 2008 zavítala naše třída 6. E na druhou budovu Městského úřadu v Boskovicích, která se nachází na náměstí 9. května.

Prováděla nás paní Anežka Sedláková, která pracuje na odboru školství. S námi šla opět paní učitelka Živná. Byly tam velmi zajímavé odbory. Třeba odbor stavební, ochrany dětí nebo odbor vnitřních věcí.

Michaela Vachová, 6. E.

Na odboru sociálních věcí jsme se tváří v tvář setkali s panem kurátorem Kvapilem. V krátkosti nás seznámil se svou profesí, což v žácích vzbudilo nelibé překvapení... alespoň na několik hodin ☺

Mohli jsme si také prohlédnout, u jakého okénka jednou dostaneme občanský průkaz.

A nakoukli jsme také do malé místnůstky, ve které se nově pořizují fotografie na cestovní pasy.

Pawla Živná

ANKETA

Po návštěvě městského úřadu měli žáci za úkol provést v rámci projektu Hra na město anketu s místními obyvateli, kterou v hodině slohu sami sestavili. Dne 14. 12. 2007 jsme vyrazili do ulic.

Když jsme vyšli z radnice, byla velká zima. Paní učitelka Živná si nás zavolala. Pak rozdávala každému jeho anketu. Anketu se mi však podařilo udělat až na třetí pokus. A jak je to možné?

1. pokus: Zastavil jsem jednoho pána a ten nemohl, protože zrovna kontroloval stánky.

2. pokus: Zeptal jsem se staršího pána, řekl jsem, co jsem měl (pozdrav, odkud jsem a co máme

za úkol) a on mávl rukou a šel pryč.

3. pokus: Zastavil jsem mladou slečnu a ta mi konečně odpověděla (říká se, do třetice všeho dobrého).

Odpovědi byly místy velmi legrační, až jsem se málem začal smát.

Patrik Korčák, 6. E

ANKETA S OBYVATELI BOSKOVIC

ŽENY	MUŽI
1. Co se vám na Boskovicích nelíbí?	
Hodně bezdomovců na lavičkách. (18 let) Autobusové nádraží. (18 let) Boskovice jsou drbárna. (19 let) Bezdomovci. (52 let) Rozbité vitríny. (56 let) Nepořádek.	Chlapi. (28 let) Málo parkovišť. (48 let) Nic. (55 let) Vandalové. (81 let)
2. Jste spokojeni s životním prostředím v Boskovicích?	
Docela ano. (18 let) Ano. (18 let) Více méně. (19 let) Ano. (40 let) Ano. (52 let) Ano. (56 let) Ano.	Ano. (28 let) Ano. (48 let) Ano. (55 let) Ano, ale netopit uhlím. (81 let)
3. Kde nejraději u nás relaxujete?	
Doma. (18 let) Doma, ale nebydlím v Boskovicích. (18 let) V lázních v páře. (19 let) Wild West City. (40 let) Doma na gauči. (52 let) V přírodě. (56 let) Doma na zahradě.	Nikde. (28 let) Bazén. (48 let) Doma. (55 let) Na vycházkách se psem. (81 let)
4. Víte, že jsou v Boskovicích propojeny chodby z hradu do zámku?	
Ne. (18 let) Ne. (18 let) Ne. (19 let) Ano. (40 let) Ano. (52 let) Ano. (56 let) Ano, víme.	Ano. (28 let) Ano, vím. (48 let) Ne. (55 let) Ano. (81 let)
5. Líbí se vám, jak hrají boskovičtí fotbalisté?	
Ne, fotbalisty nesnáším. (18 let) Ne, jsou podfukáři. (18 let) Nevím. (19 let) Jo. (40 let) Ne. (52 let) Ano. (56 let) Nevím.	Nevím, asi ne. (28 let) Nesleduji. (48 let) Ano. (81 let)

Anketu prováděla třída 6. E
Zpracovala: Pawla Živná

PREVENTIVNÍ PROGRAM

Co si dáš k pití?

Dne 18. 12. 2007 navštívila třídu 8. G a H na pozvání paní učitelky Živné paní Olga Černá z Lužánek v Brně. Pěkně nás přivítala. A hned jsme začali něco dělat.

Říkala nám o tom, jak nám lidé alkohol podstrkují a jak se mu máme ubránit, jak ho odmítnout... Zkoušeli jsme scénky, jak alkohol odmítnout, třeba odmítnutí protiútokem:

„Nechci, nelíbí se mi, že mi to vnucuješ!“

Dělali jsme i takový dotazník, který jsme pak mohli dát kamarádovi a nebo jsme si ho mohli nechat. Potom nám nechala další papír, na kterém bylo něco o umění odmítat alkohol – je na něm 12 způsobů, jak odmítnout. Popravdě, napadla by mě asi tak polovina. Zhruba po hodině a půl se s námi rozloučila.

Petra Palbuchtová, Monika Letfusová, 8. H

Na začátku jsme si zahráli na tichou poštu...

...pak jsme pracovali ve skupinkách...

...a v další části jsme sehráli několik scének, jak odmítnout alkohol.

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

Dne 20. 12. 2007 jsme měli literární výchovu, která nebyla jen tak obyčejná. Měli jsme si donést masku a pohádkovou knížku.

Četli jsme si úryvky ze svých knížek, které jsme si přinesli. Byla tam s námi i naše hodná paní učitelka Pavla Živná, kterou máme na češtinu. Podívat se na nás přišla také paní zástupkyně Vlasta Pulcová.

První šel na řadu Zdeněk a pak si musel vybrat někoho dalšího a ten zas dalšího... Všichni se postupně vystřídali.

Paní učitelka nás i fotila a bylo to hezké.

Poslechli jsme si úryvky z různých pohádek, např.:

Mach a Šebestová

O malé čarodějnici

Princezna se zlatou hvězdou

O Sněhurce

Já si myslím, že se to všem moc líbilo a že by nám mohla paní učitelka vymyslet další podobný úkol.

Simona Stloukalová, 6. E

VÁNOČNÍ BESÍDKA

Vánoce, Vánoce přicházejí... touto písní zahájili žáci 5. E svoji vánoční besídku, kterou si připravili 18. prosince pro svoje rodiče.

Zazpívali vánoční písně, zarecitovali několik básniček, předvedli hru na různé hudební nástroje a velký úspěch mělo i taneční vystoupení děvčat. Přichystali pro diváky také malé předvánoční pohoštění. Šikovné maminky jim na oplátku připravily vánoční dílny, kde si mohly všechny děti společně se svými rodiči a sourozenci vyrobit různé vánoční výrobky - svíčky a vánoční ozdoby ze včelího vosku, vánoční květináčové svíčky, ozdoby z vizovického těsta, barevné skleničky a další.

Alena Dvořáčková

VOLEJBALOVÝ TURNAJ

Ve čtvrtek 20. 12. 2007 se odehrál turnaj ve volejbale mezi třídami 7. F a 7. G.

Měli jsme tři rozhodčí, paní učitelku Bohatcovou, pana učitele Gebela a paní učitelku Hrdličkovou. Turnaj měl tři zápasy. Zahájili jsme dívčím zápasem. Poslední body rozhodly o vítězství děvčat ze 7. F.

Jako druhí si zahráli kluci. Hra byla velmi dobře rozehraná. Tento zápas vyhráli opět kluci ze 7. F. A jako poslední se sehrál smíšený zápas, ve kterém hráli 3 holky a 3 kluci. Bylo to velmi nerozhodné, ale nakonec tento zápas vyhrála třída 7. G. Po turnaji se třída 7. G odebrala do šaten a naše třída 7. F si ještě chvíli zahrála volejbal.

Tereza Staňková, Lenka Pivoňková 7.F

BYLI JSME V KINĚ

Oliver Twist

Do kina jsme šli v pátek 21. 1. 2007 ze školy Slovákova. V 8 hodin se promítal pro žáky 6. a 7. tříd film s názvem Oliver Twist.

V příběhu se vypráví o malém chlapci ze sirotčince, kde mu nedávali moc najíst a bili ho. Jednou se ho ujala rodina, která nebyla ani chudá, ani bohatá. Oliver musel spás v místnosti s rakvemi a to se mu nelíbilo. Báł se a utekl. Plánoval, že půjde do Londýna. Vydal se na cestu, ale protože byl slabý, putování ho vysílilo natolik, že upadl na zem.

Uviděla ho jedna babička, vzala ho do svého domku a dala mu najíst a napít. Brzo ráno se Oliver opět vydal na cestu. Když dorazil do Londýna, tak si chtěl chvíli odpočinout. Všimnul si ho jeden chlapec, který mu poskytl střechu nad hlavou. Jeho rodinou však byla parta zlodějů, kteří i Olivera nutili krást. To se mu nelíbilo, tak od nich později utekl. Dostal se k bohaté rodině, kde se o něho krásně starali a byli na něho hodní. Konečně byl šťastný. Jednou ho poslali vrátit knihy, ale odchytil ho chlap z party zlodějů a donutil ho vrátit se ke zlodějině. Nutili ho vykrást dům té hodné rodiny, na kterou Oliver narazil. I přes to, že Oliver musel riskovat svůj život, nakonec všechno dobře dopadlo a on se vrátil zpět k hodné rodině. Rodinu zlodějů zatkli.

Cestou do školy jsme se stavili s paní učitelkou Živnou v cukrárně a dali jsme si za vydělané peníze ze sběru nějaký ten zákusek či kafičko. Z cukrárny jsme šli rovnou do školy na vánoční besídku.

Simona Stloukalová, Kamila Bušová, 6. E

Z názorů žáků:

Film se mi líbil, byl o chudém sirotku Oliveru Twistovi. Bylo s titulky, ale to nevadilo, stíhal jsem je číst. Ze začátku kamarádil Oliver s Lišákem. Nelíbilo se mi tedy, že Lišák svedl loupež kapesníku na Olivera. Kino bylo místy i strašidelné, ale i pěkné.

Jakub Klimeš, 6. E

Oliver Twist byl chytrý chlapec, ale žil v hrozných podmínkách. Líbilo se nám to, ale mrzí mě, že se zapletl s lupiči. Ten pán, který prodával knihy, byl moc hodný, protože Olivera zachránil před oběšením. Nancy, která chtěla Oliverovi pomoci, neuspěla, její muž s bílým psem ji zabil.

Veronika Sommerová, Martin Veselý, 6. E

Návrat

V pátek 21. 12. 2007 jsme na konci vyučování zavítali do městského kina na film ruské provenience *Návrat*. Film byl v původním znění s titulky.

Příběh nás zavádí do dnešního Ruska, kde se odvíjí osudy dvou chlapců, výrostků přibližně našeho věku, jménem Váňa a Moša. Těm se po mnoha létech vrací otec, film neobjasňuje odkud, snad z montáží. Chová se, jakoby se nic nestalo. Nabízí se otázka, co si vlastně myslel, že když přijde po létech domů, že mu všichni padnou kolem krku? Rozhodne se, že se hochům nevěnoval, tak že se teď postará o to, aby z nich vyrostli tvrdí chlapi. Vezme je na výlet na ostrov autem a posléze motorovou loďkou. V jeho plánu však nastanou komplikace. Mladší hoch totiž svého otce nebere jako otce, ale jako cizího člověka, a ani jako autoritu. A ten si jí sjednává pohlavky. Mladší hoch neustále otci vyčítá, proč je opustil a místo vysvětlení následuje opět pohlevek.

Celá situace vyústí v hádku s tragickým koncem. Když mu otec chce rozmluvit skok z rozhledny, tak pod jeho nohou ujede trubka konstrukce a otec padá a umírá... Oba hoši mrtvolu převážejí na loďce, ta začne nabírat vodu, oni musejí vyskočit a doplavat. Ovšem otec je pohřben na dně jezera.

Celý příběh je silně melancholický a pesimistický. Jediné plus mu lze přiznat – otec si uvědomil, i když už dost pozdě, svoji odpovědnost za svoje děti. Film je jako příběh od Gogola přenesený do dnešní doby. Vyjadřuje melancholickou trdnomyslnou ruskou duši. Film byl sice oceněn na festivalu v Karlových Varech, ale mně se nelíbil. Mám rád optimistické filmy a nevím, proč nám zařadili tento příběh do předvánočního času. Když už nám chtěli dát něco „echt“ ruského, tak nám měli raději přehrát obligátního Mrazíka. Je to geniálně natočená a nadabovaná pohádka a člověku pozvedne náladu lépe než tento film.

Vladimír Illa, 9. H

Z názorů žáků:

Tento film byl pro mě velmi podivný, složitý a nepochopitelný. Některé věci mi zůstaly skryté a tím mi ztížily pochopení filmu. Měl jsem z toho smíšené pocity, mám raději jiný typ filmů. Myslím si, že v mém věku by tenhle film pochopil málokdo.

Tomáš Gerlích, 9. H

Film se mi docela líbil, ale nesplnil má očekávání. Byl poněkud složitý a moc jsem nepochopila jeho závěr. Připadalo mi, jako bych byla součástí toho filmu, protože bylo super sledovat, jak reálně herci dovedli hrát. Děj mi nebyl cizí, protože podobné osudy jako v tomhle filmu se dějí dnes a denně.

Adéla Liznová, 9. F

Před filmem nám vedoucí kina přišel oznámit, že tento film vybírali dlouho a že může být možná pro nás těžší, nebo ho nemusíme pochopit. Film byl o dvou chlapcích zhruba v našem věku, kteří neměli otce. Jednou je po 12 letech navštívil, aby s nimi jel na výlet, ve kterém se mají lépe poznat. Jenže se to neubírá dobrým směrem, protože kluci nikdy před tím neměli otce, jenom matku, tak se jim otcovo chování zdálo přehnané. Bohužel to nedopadne dobře a vyvrcholí to otcovou smrtí.

Mně se film líbil, jenom se mi zdálo, že má příliš rychlý děj a spád, já bych byl raději, kdyby film směřoval hlouběji a hlouběji, třeba do otcovy minulosti, aby v tom bylo ještě něco jiného než jenom výlet. Ale asi to tak natočili proto, aby to bylo jednodušší na pochopení.

Jan Vinkler, 9. H

Tento film mě už podle vyprávění paní učitelky velmi zaujal. Jakmile jsem ale uslyšela, že film je s titulky, zhrozila jsem se, protože jak se znám, tak většinou u filmů titulky nestíhám číst a zároveň se do filmu pořádně vžít. Tento film byl velmi náročný, ale myslím si, že jsem ho pochopila. Velmi mě překvapily vztahy mezi otcem a mladším chlapcem. Většinou to bývá tak (například v této situaci), že otce, který si přijede pro sourozence po dlouhé době, že ho přijme ten mladší než ten starší, ale v tomto filmu to bylo naopak. U některých scén, například když zemřel ten tatínek, mi dokonce i tekla slzička a to je známkou toho, že nejspíš cítím to, co postavy ve filmu a že jsem se do filmu vžila. Když jsem se ptala ostatních lidí, jak se jim tento film líbil, mnozí mi řekli, že byl hrozný, že se jim nelíbil, anebo že neví, protože to prospali. Ale hodně lidí se mnou souhlasilo a řeklo mi, že se jim film také velmi líbil.

V tomto filmu zůstalo i hodně neodkrytých otázek, které jsem si pokládala. Kde byl otec dvou chlapců celou tu dobu? Byl na cestách? Také mě napadlo, že mohl být ve vězení a potom ho propustili. Ale proč by v tom vězení byl? A další otázka je co bylo v té truhličce, kterou otec vykopal na opuštěném ostrově? Že by poklad? Zlato? Ale kde by ho vzal? A proč by ho schoval na opuštěném ostrově? Když vymyslím odpověď na jednu z otázek, hned mě napadají další. A proč? Co udělal? A jak to udělal? Co se mu stalo? A mnoho dalších. A když bych si je domyslela, tak bych už vymýšlela vlastní příběh. A tím si opravdu nepomůžu. Je možná lepší nechat to neodhalené. Na tyto otázky jsem se začala soustředit až po filmu. V průběhu jsem se soustředila na vztahy atd. Ale teď mě napadají další otázky. Dorazili chlapci v pořádku domů? Jak řekli mamince, že tatínek zemřel? A jak to vysvětlí? Co na to maminka řekla? A další a další otázky. Kdybych je měla vyjmenovat všechny, asi bych tu seděla hodně dlouho. A popsala mnohem víc než jeden papír. Tak si je radši nechám pro sebe.

Daniela Krauhulcová, 8. F

Mně se velice líbilo, jak hrál ten malý kluk, opravdu měl skvělý herecký projev a také se mi líbil herec, který představoval otce. Film sám o sobě se mi také moc líbil, byl poněkud složitější a každý se po něm musel zamyslet. Po jeho shlédnutí jsem myslím nebyla jediná, kdo měl plno otázek a bylo fajn, že si na ně každý mohl odpovědět podle svého. Mimo jiné ruské filmy patří mezi mé nejoblíbenější.

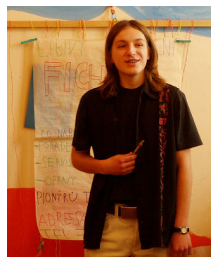
Gabriela Ječménková 9.F

režisér: Andrej Zvjagincev

VELETRH FIKTIVNÍCH FIREM

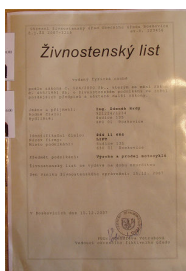
Pro některé byl pátek 4. ledna bezvýznamný den, pro nás 9. H, zcela významný. Ptáte se proč? No protože se v naší třídě 5. vyučovací hodinu konal v rámci občanské výchovy veletrh fiktivních firem.

Firmy byly rozmístěny na čtyřech stanovištích. Každá z nich se stručně představila, ukázala produkty a nechala k nahlédnutí velmi pěkně zpracované katalogy. Avšak aby to nebylo jenom tak, někdy byly na zástupce firem kladeny i záludné otázky, ale naši odborníci z firmy si s nimi hravě poradili. Nakonec jsme si všichni mezi sebou vyměnili vizitky a snažili se prosadit na trhu. Myslím si, že by zákazník neměl jednoduché rozhodování, protože každá skupina měla firmu zajímavou a dokonalou.

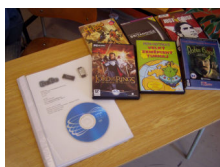
Anna Kocmanová, 9. H

Jedinou podmínkou paní učitelky Živné bylo, aby si žáci pro své firmy vybrali již známou značku, která však pro tyto účely bude sloužit jako iniciálová zkratka pro úplný název firmy. Můžete si přečíst, jaké značky žáci zvolili a jaký netradiční slogan se jim podařilo ke značce dotvořit.

LIFT Libivý ideální fichtl team s. r. o.

HP Holčiči parfumerie

PUMA Parfém utváří moji auru

BEBE

Boskovická extrémně bezpečná elektronika

OLYMPIÁDA Z ČEŠTINY

Každým rokem se u nás na škole pořádají školní kola olympiád z různých předmětů. Vítězové pak mohou postoupit do dalších kol. Také letos v lednu zasedli vybraní žáci 8. a 9. tříd do lavic, aby se „vypořádali“ s mnohými nelehkými češtinářskými oříšky. A protože součástí olympiády z češtiny nejsou jen mluvnická cvičení, ale i slohová práce, nemohli jsme vás o jednu z nejlepších připravit. Je to takové malé nahlédnutí do hlubin žákovy duše...

Tahle písnička se mi líbí

Byl pátek. Krásný, zimní den plný sněhu a svačin, létajících u nás ve třídě pravidelně každou přestávku s až udivující přesností, jež by se nezkušenému pozorovateli mohla zdát až nadobyčejně děsivá. Tohle samozřejmě nebyl jediný důvod PROČ jsem zásadně netrávila přestávky ve třídě, ale lhala bych sama sobě, že nebyl jedním z těch důležitých, neboť jsem obyčejně nemívala náladu na to, jak si kluci kopou s židlemi, házejí s flaškami plnými vody, nebo po sobě sypali mouku, kterou koupili ve Smíšence, aby se zavděčili klukům postaveným výše ve třídní hierarchii a pobavili přítomné dámy, k nimž se, doufám, já neřadila. Mnohokrát jsem s učiněnou radostí přemítala o tom, co by se stalo, kdyby je při tom načapal náš třídní nebo kterýkoli jiný učitel. Jelikož mé touhy ještě nebyly vyslyšeny, budu se této naději s vaším dovolením oddávat dál.

Byl krásný den, pátek, bláznů svátek a já měla vynikající náladu, jež nemohla zkažit ani svačina, chleba přilepený namazanou stranou na tabuli. Z mého přemýšlení o důležitosti vlastní existence mě vytrhl známý, příjemný hlas mé spolužačky, s kterou jsem měla to potěšení sedět v první lavici uprostřed naší špinavé, plísni nakažené třídy. Trhla jsem sebou a otočila se po zvuku jejího hlasu. Seděla pohodlně rozvalená na židli a v ruce držela euroobal s bílým, hustě potisknutým papírem velikosti A4. Usmívala se a v očích jí tančily ohníčky. Pohodila hlavou a přistrčila ke mně ladným pohybem zápěstí papír. Protočila jsem panenky. Kolem Evčiny hlavy proletěl zbytek chleba, což spustilo vlnu rozhořčení v jejích, ještě před pár minutami tak krásných očích. Nenamáhala se však tak dalece, aby viníka její rázem zkažené nálady potrestala hrozivým křikem, neboť to bylo pod její důstojnost, vstala a rázným krokem vyšla ze třídy ven a čekala na mě, z čehož jsem vyrozuměla to, že jde o něco závažného, zajímavého, nebo pro ni obzvlášť přitažlivého.

Povzdechla jsem si a vstala ze své vyhráté, dřevěné židle, kterou se mi dařilo okupovat už přes padesát minut. Třemi ráznými, dlouhými kroky jsem byla u ní a založila ruce v bok na protest, nasadila jsem si svou nejděsivější grimasu a čekala, co se z ní vyklube. Její vysvětlení bylo prosté a mně ne proti mysli. Usmála jsem se, jako ostatně ve všech chvílích štěstí, a následovala ji veselým krokem na dámské toalety na našem patře rozlehlé školní budovy. Pečlivě jsem za námi zavřela dveře ihned poté, co mě ujistila, že na WC nikdo nedlí v nepohodlném posedu v záchodových mísách a posadila jsem se na radiátor. Eva přede mě postavila papír s notami a textem jakési písničky a spustila. Chvíli jsem obdivovala sílu jejího hlasu, její hloubky, výšky a přechody mezi nimi a později jsem se k ní přidala, jakmile dospěla k refrénu.

„Tahle písnička se mi líbí,“ zahrněla jsem po minutě. „Ještě jednou?“
Na tváři mé spolužačky se rozlil spokojený, nadšený výraz...

Šárka Vančurová, 9. G

ZIMA VŠEMI SMYSLY

aneb

Jak Zimulu prožívají žáci 8. H

Jsem na procházce v parku, cítím vůni jehličí, které ve větru tančí na stromech. Slyším, že někde v dáli hafá uhafaný štěkotal. Jdu dál a cítím chlad padajících vloček, jsou jako malá sluníčka, která poletují oblohou. Na střeších domů visí ledové rampouchy a ty připomínají velké studené jehly a já je ochutnávám. To je ale štiplavá chuť! V lese také ohmatávám šišky a pár si jich nasbírám domů, kde v teple krásně rozpukají.

Aneta Pavlů, 8. H

Ty moje vesničko rozmilá, ty jsi mi dočista sněhem zavátá! Letnice nám odletěla a celá vesnička je již unavená a ospalá. Zima je v plném proudu a není k nikomu milosrdná. Vločky, které poletují všude, kam se podívám, jsou bílé, krásné a velmi chladné. Tam na kopci za vesnicí se rozkládá Ledové království. Je celé pokryto ledovým zrcadlem a zasypáno sněhovou pokrývkou. Ani na zahrady sních nezapomněl – Přiletěl k nám bílý kůň a zasypal nám celý dvůr. Z okapů kapou kapky rozpouštějících se rampouchů. Ještě pár měsíců a začne být ve vzduchu nádech probouzející se přírody, prvních zatím stále spících sněženek a dalších krásných kvítků, které já přímo hltám očima.

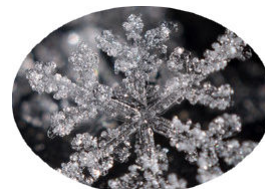
Lucie Minxová, 8. H

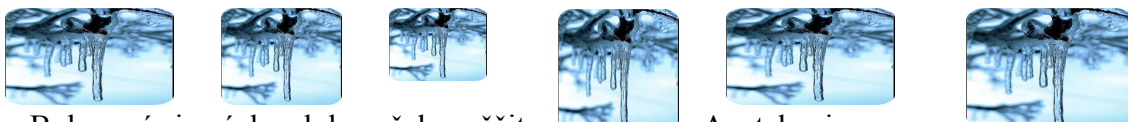
Když vyjdu ven, vidím, jak slunce bodá svými zlatými oštěpy do bílého třpytivého sněhu, a když ho pak ochutnám, cítím chlad a mráz. Z nebe padají bílí Mužíčci pokrývají celý široký les a když pak zafouká fujavák, mužíčci se roztančí jako ty nejlepší tanečnice. Větrík bílý klí a kvílí. Když si vzpomenu na malé zpěváčky a poslouchám jejich krásné orchestry, vždy se mi krásou tají dech. Tam všude cítím jehličí a jak mě mráz štípe do nosu. Pak ještě uplácám „pana bílého“, dám mu šálu, z uhlíků ústa vytvaruju a také knoflíky mu udělám. Doma se pak na něj z okna podívám a je mi moc pěkně, protože vím, že brzy budou Vánoce.

Klára Ambrozová, 8. H

Slyším padat sníh, kde lesy odpočívají pod bílou peřinou. Kde vločka vločku volá, ať zakryje poslední místa, kam sníh nenapadal. Za zamrzlými okny pozoruji jiskřičky dětských očí, které napovídají jejich radosti nad rozzářeným stromkem. Ježurky se choulují do ostatných kuliček, aby se uchránily před mrazem, který maluje na okna nádherné mozaiky. Zima už ukradla slunci poslední paprsky, které každé ráno probouzely zamrzlou krajinu do nového dne.

Pavla Zelená, 8. H

Byl první zimní den, kdy začalo sněžit. A tak jsem se vypravila do lesa na procházku. S radostí jsem pozorovala malé sněhové vločky, které padaly z nebe a připomínaly mi malé střípky rozbitých vánočních baněk. Bylo slyšet jen jejich tiché šurlení. Pomalu začaly vytvářet sněhobílé závěje. Z holých větví stromů se na mě smály třpytivé rampouchy. Neodolala jsem a musela jsem se dotknout toho bílého zářícího pokladu. Cítila jsem, jak mi ta ledová krása taje v ruku. Několik vloček mi přistálo na rtech. Chutnaly jako ta nejjemnější zmrzlina. Všude kolem mě byla cítit vůně zimy.

Martina Reguierová, 8. H

Je krásné zimní ráno. Jen tak jsem se probudila, musela jsem se podívat z okna, venku padaly vločky a třpytily se jako miliony záblesků z fotoaparátu. Šla jsem se tedy projít ven se psem, měla jsem pocit, jako bych byla v pohádce. Koukám do dálky na stromy v lese. Nádhera! Jsou zasněžené a obaluje je krásný mráz. Všude kolem mě je sníh a vločky jemně dopadají na moje rty, je to jako ta nejlepší vychlazená voda. Utrhla jsem si rampouch – nádherně chladí a už se mi rozpouští na dlani. Sníh všechno zalehl jako krásná bílá peřina. A vločky na něm tančily tak překrásně. Už jenom v tom cítím vůni Vánoc a je vidět, že paní Zima usedla na svůj trůn.

Daniela Ertlová, 8. H

Jedu s koníčkem po poli a snaží se nás předběhnout ten mrazivý mužík. Slyším, jak si pochutnává na ještě zamrzlé trávě. Pohladím koně, pobídnu ho, zavřu oči a vychutnávám si tu vůni polí, luk a lesů. Když otevřu oči, vidím bílou omrzlou krajinu, připadá mi to jako mrazobraní. Brr... Když vjíždím do lesa, objeví se přede mnou rampouchové království, ve kterém ledové křišťály ochutnávají kůru stromů. Jak to vše spatřím, mé srdce vykřikne úžasem. Připadám si jako v pohádce! Pak se zadívám a zaposlouchám do těch cinkajících cinkrátek – je to jakoby mi sdělovala tu známou pranostiku – Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží. Vydávám se cestou k domovu, vyjedu z ledového království, dám si poslední závod s ledovým mužíkem a už se jen vrátím zpět na pozemský svět.

Andrea Nečasová, 8. H

A nakonec několik hádanek o zimě, které našli v literatuře žáci 8. H.

Uhádnete, co skrývají?

Kulatá, studená a baculatá,
letí letí, neví kam,
bum bác a je tam.
Děti celé od sněhu,
radši běžaj po ledu
a zpívají si koledu.

Přišel k nám host,
spravil nám most,
bez sekery, bez dláta,
a přec pevný dost.

Přijel k nám bílý kůň,
zalehl nám celý dvůr.

ZÁPIS DO PRVNÍCH TŘÍD

Dne 22. 1. 2008 ve 14 hodin se konal zápis dětí do prvních tříd. My, redaktoři, jsme se šli na zápis podívat místo odpoledního vyučování, ale samozřejmě s dovolením pana učitele Bohatce, čímž mu děkujeme.

V prvních třídách to vypadalo úplně jinak než jiný běžný školní den. Lavice byly spojeny do obdélníku a na lavicích ležely učebnice, brožurky a všelijaké pomůcky, které patří nynějším prvňáčkům. Ležely tam proto, aby se mohli nastávající prvňáčci, ale také i jejich rodiče, podívat, z čeho se budou děti učit. Bylo tam také spousta paní učitelek z jiných tříd, které se mezitím, co rodiče vyplňovali papíry, staraly o děti. Zkoušely je třeba z barev, zjišťovaly, do kolika umí počítat, jestli poznají písmenka a podobně. Potom, co děti splnily všechny své „úkoly“ a maminky byly hotové se všemi papíry, mohly si děti vybrat jeden z výrobků, které pro ně vyrobili pečliví žáci naší školy. Výrobky byly opravdu moc krásné. Bylo tam spousta dětí, rodičů i některé babičky se byly podívat na zápis svých vnoučat. Celkově se zapsalo do prvních tříd 45 dětí.

Některé děti se nám podařilo odchytil a zeptat se jich na pár otázek.

Otázky:

- 1) Co se ti tady nejvíce líbí?
- 2) Jaký předmět si myslíš, že tě bude nejvíce bavit?
- 3) Do kolika už umíš počítat?

Odpovědi:

Jan Žáček

- 1) Fotky z dopravního hřiště.
- 2) Matematika
- 3) Do 9.

Petra Liková

- 1) Hračky, které tu jsou.
- 2) Psaní.
- 3) Do 15.

Daniela Dufková

- 1) Výrobky, které děti vyrobily.
- 2) Malování.
- 3) Do 13.

Hana Dvořáková, Markéta Nováčková, 9. G

POZVÁNKA NA ZÁVĚR

Všichni jste srdečně zváni na slavnostní vernisáž, kterou bude otevřena v pátek 29. 2. 2008 v 15 hodin žákovská galerie v budově školy na ulici Slovákova. Čeká na vás kulturní program a malé pohostění.

Těšíme se na vás.

Vaše Pavla Živná

REDAKCE:

- Šéfredaktor:** Pavla Živná
- Redaktoři:** Hana Dvořáková
Anna Kocmanová, ml.
Markéta Nováčková
Vladimír Illa
Petra Palbuchtová
Monika Letfusová
Daniela Krahulcová
Simona Stloukalová
Michaela Vachová
Kamila Bušová
Kristýna Klíčová
Žáci 6. E
Žáci 7. F
Žáci 8. H
Žáci 9. tříd
Žáci 4. D
- Grafická úprava:** Pavla Živná
- Adresa redakce:** ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice

